

Chương 23

Huyền Môn Chương Pháp

Hai lão nhân nghe Cung chủ truyền lệnh đều một loạt dạ lên một tiếng, và nói với Lâm Viết Hùng:

- Xin mời thiếu hiệp đến võ đường.

Lâm Viết Hùng theo gót Hồi Xuân Thủ và Thiên Huyết Thần đến một căn phòng đá rất rộng. Nơi đây có đủ các món binh khí và những tấm bảng giảng giải về võ học.

Ngày đầu, Hồi Xuân Thủ và Thiên Huyết Thần bắt Lâm Viết Hùng ngồi trên một tấm đá bằng ngọc thạch vận công, rồi cho uống thuốc.

Lâm Viết Hùng không biết là thuốc gì, nhưng mỗi ngày chàng phải uống năm lần như vậy.

Qua đến ngày thứ hai, hai lão nhân lại cũng bắt chàng ngồi vận công rồi cho uống thuốc.

Đến ngày thứ ba, Lâm Viết Hùng cảm thấy kinh mạch trong mình khác thường.

Toàn thân chàng lạnh buốt run lên lập cập, hai hàm răng đánh vào nhau, tiếng nói đứt quãng. Sức lạnh phi thường ấy thấm vào cơ thể chàng làm cho chàng không sao chịu nổi nữa.

Chàng nói với hai lão nhân:

- Đây là thuốc gì mà tạo ra một sức lạnh ghê gớm vậy?

Hồi Xuân Thủ nói:

- Thuốc này gọi là Hồi Xuân Đơn một thứ báu vật võ lâm giang hồ không ai có được.

Trước kia tôn sư chưởng môn đã có duyên may tìm được cách chế luyện thứ thuốc này ở xứ người Mèo mang về. Nhưng cha kịp chế luyện thì bị tên phản đồ đánh cắp và hãm hại. Mãi đến một thời gian sau, chúng tôi mới tìm lại được.

Lâm Viết Hùng ngơ ngác hỏi:

- Thuốc này uống vào có công hiệu như thế nào?

Hồi Xuân Thủ nói:

- Cứ mỗi lần uống một viên thuốc Hồi Xuân Đơn nội lực trong người thiếu hiệp tăng lên hai mươi năm.

- Như vậy trong hai ngày nay tôi đã uống tất cả là mười viên..... - Phải! Thiếu hiệp đã uống tất cả mười viên. Công lực của thiếu hiệp sẽ tăng thêm hai trăm năm.

- Nhưng tại sao kinh mạch trong người thấy tản mát và buốt lạnh như thế này.

Thiên Huyết Thần nói:

- Uống thuốc chỉ mới là tiếp nhận nội lực thôi, thiếu hiệp còn phải nhờ chúng tôi đã thông huyết đạo thì mới nối ráp được công lực.

Lâm Viết Hùng hỏi:

H - Lúc này nhị vị lão bá có nói tên phản đồ Phan Thọ Anh đã đánh cắp được cách chế luyện loại thuốc này của gia sư?

- Phải! Tên phản đồ ấy chẳng những đánh cắp phương pháp chế luyện Hồi Xuân Đơn mà còn đánh cắp cả pho võ học Huyền Môn Chương Pháp nữa.

- Ô!

- Chính vì hai báu vật này mà tôn sư chương môn bị hại.

Lâm Viết Hùng muốn nhân cơ hội này tìm hiểu sự thật về những lời đồn đãi giang hồ:

- Chắc hai vị lão bá biết rõ công việc của Huyền Môn Cung?

Hồi Xuân Thủ nói:

- Tôi và Thiên Huyết Thần là hai môn nhân hầu hạ Tôn sư từ lúc còn nhỏ, việc gì xảy ra trong Huyền Môn Cung mà không biết! Việc của Huyền Môn Cung có lẽ cấm không được tiết lộ ra ngoài. Tuy nhiên, thiếu hiệp là truyền nhân của Huyền Môn Cung sau này, chúng tôi đâu dám giấu.

Lâm Viết Hùng hỏi:

- Hiện nay công lực của tên phản đồ Phan Thọ Anh như thế nào?

Thiên Huyết Thần nói:

- Nó đã đánh cắp hai môn thần bí Hồi Xuân Đơn và Huyền Cung Chương Pháp, tất nhiên hắn đã trở thành thiên hạ vô địch rồi.

- Huyền Môn Chương Pháp chắc là môn bí truyền của bốn môn?

- Không! Trước kia môn võ công bí truyền của bốn môn là Cửu Ma Dương Công. Môn võ công này gồm có chín chiêu và tám m ơ một thức. Chỉ có vị Chương môn nhân mới có đủ điều kiện tập luyện toàn bộ thần công ấy, còn những môn hạ thì mỗi người chỉ học được năm ba chiêu là cùng.

- Tại sao vậy?

- Bởi vì Cửu Ma Dương Công bắt đầu chiêu thứ năm, người tập luyện tối thiểu phải ba trăm năm. Nếu người nào không đủ ba trăm năm công lực mà tập luyện sẽ bị vỡ mạch máu chết ngay.

Lâm Viết Hùng nghĩ thầm:

- Lúc ta thụ giáo ở Cổ tháp, gia sư bị tàn phế chỉ còn độ một trăm năm công lực và đã truyền lại hết cho ta rồi! Tuy nhiên, với một trăm năm công lực ấy, gia sư chỉ truyền lại cho ta có ba chiêu trong Cửu Ma Dương Công. Như thế lời nói của hai lão nhân này không sai.

Chàng hỏi:

- Tên phản đồ Phan Thọ Anh đã luyện toàn bộ Cửu Ma Dương Công cha?

Hồi Xuân Thủ đáp:

- Lúc còn ở sư môn, tôn sư tiền bối chỉ mới truyền thụ có năm chiêu, nhưng chẳng biết sau này nhờ lấy cắp được Hồi Xuân Đơn, hắn có luyện thêm hay không thì không rõ!!

Lâm Viết Hùng thở dài nói:

- Nếu nó luyện thành toàn bộ Cửu Ma Dương Công thì võ công của nó quá u là lợi hại.

Thiên Huyết Thần nói:

- Huyền Môn Cung nhờ vào môn thần công ấy mà vang dội trên giang hồ. Trước đây, tôn sư một mình dùng Cửu Ma Dương Công đánh thắng hàng trăm cao thủ võ lâm ở Quái Thương Sơn, đem về cho bốn môn một vinh quang lớn. Nhưng hiện nay, Cửu Ma Dương Công tuy nổi tiếng trên giang hồ mà không lợi hại bằng Huyền Môn Chương Pháp.

Lâm Viết Hùng ngơ ngác:

- Huyền Môn Chương Pháp là môn võ như thế nào?

- Đây là môn võ công đặc dị do tôn sư tiên bối tìm được ở xứ người Mèo đem về.

Đồng thời giữ độc quyền cho môn phái nên đã đặt tên môn võ này là Huyền Môn Chương Pháp. Muốn luyện Huyền Môn Chương Pháp trước nhất phải dùng Hồi Xuân Đơn giúp cho đủ năm trăm năm công lực thì mới đủ sức tiếp nhận những thế đặc dị ấy.

- Chắc nhị vị lão bá đã thành thạo về môn võ này.

Hồi Xuân Thủ lắc đầu:

- Không! Chúng tôi chỉ rành về Cửu Ma Dương Công. Còn Huyền Môn Chương Pháp tôn sư tiên bối có ý dành độc quyền cho vị Chương môn nhân, nên môn hạ không được phép luyện tập.

- Tại sao vậy?

- Đó là một dụng ý để đối phó với những đứa phản đồ bất nhân bất nghĩa.

- Nếu vậy tại sao tên phản đồ Phan Thọ Anh lại luyện được?

- Đó là một rủi ro. Khi tôn sư tiên bối đem môn võ học về đến sư môn thì Phan Thọ Anh biết được.

Hắn manh tâm đánh cắp để luyện. Cũng chính vì vậy mà môn bị nó phá phách tan rã.

Lâm Viết Hùng lấy làm lạ, hỏi:

- Lúc này, lão Tổng quản đã giao đấu với tôi, chẳng hiểu đã dùng môn võ công gì mà quái gỡ như vậy?

Thiên Huyết Thần nói:

- Lúc này Tổng quản đã dùng chiêu Định Thân là chiêu thứ bảy trong Cửu Ma Dương Công đó.

Lâm Viết Hùng kinh ngạc:

- Lão Tổng quản mà cũng đã tập luyện đến chiêu thứ bảy của Cửu Ma Dương Công sao?

- Ô! Thiếu hiệp lầm rồi! Lão là tên nô bộc trung thành nhất của tôn sư tiên bối.

Lão nuôi nấng Cung chủ từ tám bé đến giờ. Vì vậy, trước đây tôn sư tiên bối đã truyền thụ võ học khá cao. Sau này, lão còn uống thêm Hồi Xuân Đơn trong người có hơn năm trăm năm công lực. Chính nhờ lão mà nữ Cung chủ mới có lại được pho Huyền Môn Chương Pháp từ tay tên phản đồ.

Lâm Viết Hùng nói:

- Như vậy bảo sao võ công của lão không uyên thâm!
- Phải! Thiếu hiệp lúc nãy đánh lão một chương thì đã rõ công lực của lão rồi.

Chiêu thế Định Thân Pháp trong Cửu Ma Dương Công mà lão vừa dùng rất lợi hại.

- Lợi hại như thế nào?

- Định Thân Pháp là chiêu thế thủ gồm có cả nhu và cương, hoá giải mọi sức mạnh từ bên ngoài. Nếu thiếu hiệp dùng đến sức mạnh đánh nát đá tan vàng thì thân mình lão mềm như nước, mọi sức mạnh bên ngoài lọt qua như một luồng gió thổi vào khoảng không. Còn nếu thiếu hiệp dùng chương âm nhu đánh vào lão thì thân mình lão lại cứng như sắt, không lay chuyển nổi.

- Ô! Thật là môn võ học kỳ bí, tiếc rằng tôi cha luyện tập được.

Thiên Huyết Thần nói:

- Thiếu hiệp trong người có hai trăm năm công lực làm sao tiếp nhận nổi. Nay mai, khi nội lực thiếu hiệp đã luyện đến năm trăm năm, nhiệm vụ của chúng tôi là phải truyền đạt cho thiếu hiệp những công phu thượng thặng của bản môn.

- Nếu vậy tôi rất mang ơn nhị vị lão bá.

- Đâu có gì là ơn huệ! Đó chỉ là mệnh lệnh của nữ Cung chủ mà thôi!

Lâm Viết Hùng nói:

- Lúc nãy nhị vị lão bá có nói về câu chuyện Phan Thọ An lấy mất pho võ công Huyền Môn Chương Pháp chẳng hay câu chuyện đó ra sao?

Hồi Xuân Thủ nói:

- Lúc tôn sư tiên bối từ xứ người Mèo về có đem theo một tập sách võ công và một cô bé gái. Tập sách bí truyền chính là môn võ công Huyền Môn Chương Pháp và cô bé chính là thiếu nữ Cung chủ của chúng ta hiện nay.

Trong lúc tôn sư tiền bối đang lay hoay chế luyện thuốc Hồi Xuân Đơn, cha kịp nghiêng cứu Huyền Môn Chương Pháp thì Phan Thọ An biết được.

Hắn giả cách giúp đỡ tiền sư tiền bối luyện thuốc. Chẳng ngờ nó có gian ý, khi thuốc luyện thành, nó đem độc dược vào tráo linh đơn, rồi lấy mời viên Hồi Xuân Đơn uống hết. Lão tôn stiền bối tưởng mình uống Hồi Xuân Đơn thì lại uống nhầm thuốc độc đến nỗi tàn phế cả thân người.

May nhờ tôn sư tiền bối nội lực quá uyên thâm nên mới dù nội lực ép độc ra ngoài, không đến nỗi vong mạng. Tên phản đồ Phan Thọ An thấy tôn sư tiền bối không bị hại mạng nên âm mưu hạ sát. Tôn sư tiền bối biết được dã tâm của hắn nên mới bỏ sư môn, tìm nơi chữa độc.

Lâm Viết Hùng nghe đến đây quá căm tức, đôi mắt đỏ ngầu:

- Tên phản đồ tội đáng chết!

Hồi Xuân Thủ kể tiếp:

- Lợi dụng cơ hội ấy, tên phản đồ Phan Thọ An chiếm đoạt pho sách võ công, và tự xưng mình là Chương môn nhân, đồng thời nghiêng cứu môn võ Huyền Môn Chương Pháp nữa.

Nhưng vì những chữ ghi chú trong tập sách rất rối, Phan Thọ An không sao hiểu nổi, hắn nhờ đến lão bộc Tổng giám giải thích.

Lão bộc Tổng quản tuy phải tuân lời hắn, song trong lòng trung thành với chủ không thể cho phép lão giúp đỡ cho Phan Thọ An làm cái chuyện phản sư diệt tổ được, nên lão đi tìm một hang đá bí mật cứ mỗi ngày lão đọc được một đoạn sách thì lại đến hang đá bí mật ghi lại trên vách. Chẳng bao lâu, lão ghi tất cả tập sách ấy vào vách đá không sót một chữ nào. Còn Phan Thọ An thì cha luyện xong.

Rồi một hôm, lão bộc Tổng quản thừa lúc hắn lơ đãng dùng toàn nội lực đánh nát tập sách ấy, rồi cũng nữ Cung chủ bỏ trốn khỏi sư môn.

Lâm Viết Hùng kinh ngạc:

- Ô! Chắc là tên phản đồ đuổi theo lão để truy sát, và người lão bộc trung thành ấy bị một phen khủng khiếp?

Hồi Xuân Thủ lắc đầu:

- không! Lão bộc đánh nát tập sách mà tên phản đồ không biết.

- Tại sao?

- Vì đó là một công phu thượng thặng trong Cửu Ma Dương Công mà hẳn lúc bấy giờ cha luyện đến.

- Chiêu pháp ấy như thế nào?

- Chiêu này đánh ra không nghe một tiếng động nào, chỉ dùng nội lực trong bàn tay truyền sang mọi vật mà thôi. Lúc đó lão Tổng quản lấy hết nội lực vào lòng bàn tay cầm quyển sách lên rồi để xuống. Chỉ thế thôi! Hình trạng cuốn sách vẫn còn nguyên, nhưng lúc Phan Thọ An rờ đến thì tập sách tan ra thành bột.

- Ô!

- Bởi vậy, lão bộc đã phá hủy tập võ học huyền bí trước mắt tên phản đồ mà hẳn không hay biết. Đến lúc phát giác được thì đã muộn, lão bộc đã bỗng nàng Bạch Két Cung chủ cao bay xa chạy rồi!

Phan Thọ An tức giận như một con hổ dữ, tàn phá cả cung điện của Huyền Môn Cung. Hắn dẫn một số đồng bọn môn đồ phản phúc lên lối giang hồ, tổ chức những cơ quan bí mật áp đảo các môn phái võ lâm. Thành lập một tổ chức lấy tên là U Vương Quỷ Điện mưu việc độc bá thiên hạ.

Trong lúc đó thì lão Tổng quản đưa nàng Bạch Két Cung chủ vào cái hang đá bí mật này, quy tụ lại các môn hạ trung thành, khôi phục Huyền Môn Cung và luyện cho nàng môn võ công cao siêu ấy.

- Như vậy võ công của Cung chủ hiện nay phải siêu quần bạt chúng?

- Phải! Nàng là con của tôn sư tiên bối, bao nhiêu lòng trung thành của các môn đồ đều đổ hết vào nàng, cố tạo cho nàng xứng đáng là một bậc lãnh đạo môn phái, hòng khôi phục lại sư môn. Nhưng...

- Nhưng sao?

- Nhưng nàng nặng về từ thiện, nên tuy có một võ công cao siêu trong người, nàng vẫn muốn sống trong trầm lặng, thanh nhàn, không muốn xuất hiện giang hồ để tranh đua tài sức.

Lâm Viết Hùng nói:

- Không phải vậy đâu! Sư tử tôi có một quan niệm về nhân sinh cao xa lắm. Điều đó không thể tránh được.

Hồi Xuân Thủ nói:

- Nhưng thôi! Chúng tôi chỉ biết lo phận sự còn việc điều khiển sư môn là quyền của Cung chủ. Xin Thiếu hiệp ngồi xuống vận công tiếp nhận nội lực.

Lâm Viết Hùng cắn răng vận khí, trong lúc đó Hồi Xuân Thủ và Thiên Huyết Thần, cả hai ghi chặt vào mạn môn của chàng.

Chàng nhắm mắt lại, cảm thấy một luồng nhiệt lu cực đại chạy xuống đơn điền, và bắt đầu tan ra khắp cơ thể.

Thiên Huyết Thần nói:

- Thiếu hiệp hãy tuần tự đưa khí công vào đơn điền rồi hóa giải ra đốc mạch cho gấp.

Chàng y theo lời, và cảm thấy trong người chàng như sôi sục, tất cả những gì lạnh lẽo lúc nãy đều tan biến hết. Trán chàng lấm tẩm mồ hôi, rồi nhỏ từng giọt xuống tấm băng thạch.

Sau vài tiếng đồng hồ, tất cả chánh khí đều tập trung vào đốc mạch. Chàng ngược mặt lên thì thấy sắc mặt của hai lão nhân tái đi một chút.

Chàng cảm động vô cùng. Không ngờ hai lão nhân thủ hạ của Huyền Môn Cung đã tận tụy với chàng như vậy.

Bỗng nghe tiếng nói của nàng Bạch Két Cung chủ:

- Sao? Công lực của sư đệ ta đã luyện được đến đâu rồi?

Hai lão nhân buông tay ra, cung kính đáp:

- Thưa Cung chủ, thiếu hiệp đã có sẵn trong người hai trăm năm công lực, nay uống mời viên Hồi Xuân Đơn thì có thêm hai trăm năm công lực. Và hai chúng tôi tặng cho mỗi người năm mươi năm công lực nữa, tất cả là năm trăm năm rồi!

Lâm Viết Hùng sung sướng hỏi:

- Sao? Công lực của tôi bây giờ có đến năm trăm năm?

- Phải!

Lâm Viết Hùng sững sốt. Đây là một việc quá sức tưởng tượng đối với chàng.

Chàng không ngờ hôm nay mình lại được một công lực bài sơn đảo hải như vậy.

Nghĩ đến đây chàng sung sướng vô cùng.

Bạch Két Cung chủ nói:

- Có năm trăm năm công lực cũng tạm đủ rồi. Ta truyền cho hai người phổ biến cho sư đệ toàn môn Cửu Ma Dương Công. Sau đó, dẫn sư đệ đến Hàn Lãnh Cung giao cho ta.

Dứt lời, Bạch Kết Cung chủ lắc mình một cái đã mất dạng.

Bấy giờ, Hồi Xuân Thủ và Thiên Huyết Thần lại tiếp tục truyền thụ cho Lâm Viết Hùng toàn bộ Cửu Ma Dương Công cho đến mức trác tuyệt.

Về môn võ này, trước kia Lâm Viết Hùng đã được thụ huấn nhưng vì công lực non kém cha thu nhận được bao nhiêu. Nay công lực chàng đã đạt đến mức thượng thừa, nên mỗi chiêu thế đối với chàng trở thành tinh vi, ảo diệu không thể lường được.

Chỉ trong một ngày, chàng đã thu nạp trọn vẹn.

Chiêu thứ nhất là chiêu mở đầu gọi là Cửu Ma Nhất Thức.

Chiêu này dùng để đánh đỡ, tránh né trong mọi trường hợp bình thường mà Lâm Viết Hùng đã được truyền thụ Ở Cổ tháp.

Chiêu thứ hai là Cửu Ma Thần Phiêu.

Chiêu này dùng để phi thân trên ngọn cây đọt cỏ.

Chiêu thứ ba là Xuyên Vân Chi Chiêu này mỗi khi điễm ra có hai luồng khói trắng xé gió bắn vào đối phương như hai mũi dùi, làm lủng thịt nát xương.

Chiêu thứ tư là Đoạt Mệnh Cước.

Chiêu này phóng ra bằng những cái đá vô cùng hiểm độc. Nếu luyện đến mức tinh vi có thể đập đất thủng sâu một thước.

Chiêu thứ năm là Hàn Phách Công.

Chiêu này điễm trúng vào huyết đạo nào của đối phương thì đối phương lạnh run lên, tay chân cứng đờ, máu trong người ngưng lại chết liền. Hàn Phách Công luyện đến mức có thể bng một chén nước rồi truyền nội lực vào chén nước ấy làm cho nước trong chén đông lại như nước đá.

Chiêu thứ sáu là Nhiệt Dương Công.

Chiêu này đánh ra chuồng phong nóng như lửa đốt. Làm đối phương bị đánh trúng thân thể nám đen không còn thấy được mặt mũi. Nhiệt Dương Công nếu luyện đúng mức thì qua một chén nước lạnh có thể dùng nội lực phổ vào làm cho nước trong chén sôi lên ùng ục.

Chiêu thứ Bảy là Định Thân Pháp.

Chiêu này là chiêu thế thủ. Trừ tất cả mọi sức công hãm bên ngoài đánh vào. Nếu đối phương công lực mạnh hơn thì Định Thân pháp trở nên mềm dịu để chống lại. Còn nếu đối phương yếu mềm thì Định Thân Pháp trở nên cứng rắn lạ thường để chống lại.

Chiêu thứ tám là Cầm Nả Trảo Chiêu này dùng để chộp bắt đối phương hoặc tước đoạt vũ khí. Nếu luyện đến mức tinh vi thì năm ngón tay cứng như sắt có thể chộp thủng vào đá, hoặc bóp đá thành bột.

Chiêu thứ chín là Cửu Ma Thượng Thức.

Chiêu này đánh ra không nghe tiếng động mà đối phương chết ngay, trong mình không có vết thương nào.

Sau khi thụ nhận toàn bộ Cửu Ma Dương Công, Lâm Viết Hùng cảm thấy nhakiến thức võ học mình mở rộng ra. Óc chàng sáng suốt vô cùng.

Chàng hồi tưởng lại dĩ vãng và nhớ đến gã áo xanh giết người trong Bá Hoa trang, những xác chết đều nám đen, chứng tỏ kẻ sát nhân đã dùng chiêu Nhiệt Dương Công, chiêu thứ sáu trong Cửu Ma Dương Công mà chàng vừa học.

Như vậy, tên giết người trong Bá Hoa trang quả là tên phản đồ Phan Thọ An rồi.

Chàng còn đem so sánh pho Cửu Ma Dương Công và những môn võ trong Bí Kiếp Kinh thư mà chàng đã xem qua thì thấy Cửu Ma Dương Công tuy lợi hại, nhưng dùng nhiều cương hơn là nhu. Nếu với công lực chàng hiện tại, mà chàng luyện những bí pháp trong Bí Kiếp Kinh Thư thì chàng còn thu thập nhiều môn võ công cao siêu hơn nữa. Chàng thấy bộ Bí Kiếp Kinh Thư là cả một bầu trời võ học đang chờ đón chàng.

Giữa lúc chàng đang suy nghĩ miên mang thì bỗng một thiếu nữ áo tím bước vào nói với chàng:

- Cung chủ truyền thiếu hiệp vào Hàn Lãnh Cung nghe lệnh.

Lâm Viết Hùng đứng dậy, theo gót thiếu nữ áo tím.

Thiếu nữ áo tím dẫn chàng đi qua mấy con đường hẹp thì đến một động đá.

Trong hang khói trắng bốc lên mù mịt như mây. Chàng lại thấy Bạch Kết Cung chủ đang đứng giữa miệng hang đóng chàng. Xung quanh khói mờ bao phủ, chẳng khác một nàng tiên đứng giữa lưng trời.

Trông thấy chàng, Bạch Két Cung chủ gọi lớn:

- Sư đệ! Hãy vào đây!

Lâm Viết Hùng bước vào vùng khói trắng ấy, cảm thấy hơi lạnh buốt tim. Trong phòng đá chỉ vồn vẹn có một cái giường cũng bằng đá. Hơi lạnh từ cái giường đá ấy xông lên nghi ngút.

Bạch Két Cung chủ hỏi:

- Hai vị lão nhân chỉ dạy tiểu đệ thế nào?

Lâm Viết Hùng đáp:

- Tiểu đệ đã thu nhận đủ chín chiêu pháp.

- Ô! thế thì tốt lắm! Hôm nay ta muốn truyền lại cho sư đệ thêm một môn võ nữa. Đó là Huyền Môn Chưởng Pháp.

Lâm Viết Hùng kinh ngạc:

- Tiểu đệ có nghe môn võ công này chỉ dành riêng cho vị Chưởng môn nhân tập luyện mà thôi. Sao sư tỷ lại truyền cho tiểu đệ?

Bạch Két Cung chủ nói:

- Sư đệ đã được lời ủy thác của gia phụ ta. Sau này đảm nhận chức Chưởng môn.

Vậy tại sao từ chối?

Lâm Viết Hùng lắc đầu nói:

- Chừng nào tiểu đệ lãnh trách nhiệm ấy sẽ hay. Hiện nay tiểu đệ cha là Môn chủ, đâu dám phạm đến quy luật sư môn.

Bạch Két Cung chủ nét mặt buồn buồn:

- Tiểu đệ tuy cha lãnh trách nhiệm, song tất cả môn nhân đều kính nể. Họ xem tiểu đệ như là kẻ điều khiển sư môn sau này. Sư đệ từ chối sẽ phụ lòng tốt của họ.

Lâm Viết Hùng cảm động đến ứa nước mắt.

Sự thật không thể chối cãi, mọi người trong Huyền Môn Cung ai cũng kính nể và yêu mến chàng. Hồi Xuân Thủ và Thiên Huyết Thần đã hy sinh nội lực

của mình để sang sẽ cho chàng và truyền thụ cho chàng toàn bộ Cửu Ma Dương Công. Lòng tốt ấy chàng không có quyền từ chối, làm họ thất vọng.

Mặt khác, chàng lại nghĩ rằng tên phản đồ Phan Thọ An đã tập luyện Cửu Ma Dương Công chỉ thiếu một chiêu sau cùng. Hắn còn tập được Huyền Môn Chương Pháp và ăn hai quả nhục chi thì bản lĩnh không phải tầm thường.

Nếu chàng từ chối không luyện Huyền Môn Chương Pháp thì làm sao địch lại hắn.

Nghĩ như vậy, Lâm Viết Hùng nói:

- Xin sư tỷ định liệu.

Bạch Kết Cung chủ nghe chàng nói, hớn hờ bảo:

- Trước khi luyện môn võ công này, ta muốn xét lại nội lực của sư đệ đã đủ sức thu nhập chưa?

Lâm Viết Hùng hỏi:

- Xét lại bằng cách nào, xin sư tỷ chỉ bảo?

Bạch Kết chỉ chiếc giường băng thạch đang bốc hơi lạnh nghi ngút và nói:

- Chiếc giường này gọi là Băng Thạch Phiến. Kết tụ do sức lạnh phi thường của một chất nước từ trong đá rỉ ra. Mãi đến mười năm mới kết tụ thành một phiến đá nh vậy.

Nay tiểu đệ công lực đã dồi dào. Tiểu đệ hãy leo nằm trên đó vận công làm cho khí lạnh ấy tan đi.

Lâm Viết Hùng đưa mắt nhìn thấy khí lạnh bốc lên ngun ngút trên tấm băng thạch mà rợn người.

Chàng từ từ bước tới vận công rồi nằm dài trên tấm băng thạch ấy.

Chàng đã luyện được Nhiệt Dương Công trong Cửu Ma Dương Công thì công lực chàng có thể đối phó với khí lạnh của Hàn Băng Phiến. Đó là lẽ tất nhiên. Nhưng Bạch Kết Cung chủ muốn xét lại công lực của chàng mà thôi.

Vì vậy, khi chàng bắt đầu nằm trên hàn thạch, thì sức nóng trong người chàng tỏa ra như lửa, làm cho khí lạnh dịu dần. Chỉ phút chốc trong phòng đá ấm áp, không còn một hơi lạnh nào nữa. Người chàng có cảm giác như trong phòng đá vừa đặt một chiếc lò sưởi vậy. Hơi mù của khí lạnh biến mất, vách phòng đá nổi lên những mô hình, và những khẩu quyết do lão Tổng quản ghi lại trong pho Huyền Môn Chương Pháp.

Lâm Viết Hùng nhủ thầm:

- Những nét chữ khắc trong vách đá, nếu không có nội lực Nhiệt Dương Công để trấn áp thì hơi mù che khuất, không thể nào trông thấy được.

Bạch Két Cung chủ mỉm cười, nói:

- Công lực của sư đệ rất dồi dào, không còn lo sợ gì nữa. Giờ thì bắt đầu tiếp nhận công phu võ học.

Lâm Viết Hùng nghe nói toan nhảy xuống Hàn Thạch Phiến để nghe giảng giải, nhưng Bạch Két Cung chủ đã cản lại, nói:

- Muốn luyện môn võ công này phải luôn luôn ở trên Hàn Thạch Phiến, không được bước ra ngoài.

Lâm Viết Hùng hỏi:

- Tại sao vậy?

- Có hai nguyên nhân. Nếu rời khỏi Hàn Thạch Phiến, không trấn áp được khí lạnh thì Hàn Thạch Phiến sẽ bốc hơi lên, và hơi mù sẽ che lấp không còn trông thấy trong phòng này nữa.

Mặt khác, Huyền Môn Chương Pháp là môn võ công uyên thâm, không luyện bằng sức mạnh mà chỉ luyện bằng công lực thối. Nhờ tám băng phiến toát ra khí lạnh, sư đệ phải dùng sức nóng của nội lực để kèm hãm, nên mới có thể thu nhận được công phu võ học này.

Lâm Viết Hùng chợt hiểu, nhủ thầm:

- A! Té ra môn võ học này buộc người luyện công phải cho nội lực luân lu thật mạnh trong cơ thể. Thật là huyền diệu.

Bạch Két Cung chủ giảng giải tiếp:

- Trước khi luyện tập Huyền Môn Chương Pháp, ta muốn nói cho sư đệ hiểu qua về xuất xứ. Môn võ này trước kia là của Vương Trùng Dương, sư tổ của Toàn Chân Giáo. Vị tổ sư này, truyền lại cho Đoàn Nam Đế, sau đó bị thất lạc trong giang hồ đã gần ba trăm năm nay mới tìm thấy ở xứ người Mèo.

Nhất Dương Chỉ nguyên chỉ là một môn thần công dùng để chữa bệnh nên thiên về huyết đạo và kinh mạch. Từ chỗ tinh thông về huyết đạo phối hợp với nội công, Vương Trùng Dương biến Nhất Dương Chỉ thành môn võ cực kỳ độc đáo.

Khác với Xuyên Vân Chi trong Cửu Ma Dương Công, Xuyên Vân Chi có thể phát nội lực như hai mũi dùi đâm đối phương lưng thịt, gãy xương, thì Nhất Dương Chi lại có sức mạnh xoi thủng sắt đá.

Sức tàn phá đã như vậy mà Nhất Dương Chi còn lợi hại hơn là chỗ Nhất Dương Chi đánh vào các yếu huyệt. Muốn cho đối phương bị thương nặng hay nhẹ tùy ý người xử dụng.

Trước kia, lúc Âu Dương Phong có thù với Vương Trùng Dương. Nghe tin Vương Trùng Dương gần chết, Âu Dương Phong thừa dịp đến đánh trả thù. Vương Trùng Dương đã gần mệnh chung nhưng nhờ môn thần công Nhất Dương Chi lợi hại này.

Ông đã dùng nó đánh Âu Dương Phong một chỉ, làm cho Âu Dương Phong bị phé vỡ công phải ôm đầu chạy về Tây Vực.

Nhất Dương Chi chẳng những có sức mạnh tàn phá hủy diệt công lực đối phương mà còn có một tầm bắn xa ghê gớm. Có thể hạ sát một người đứng cách xa ba chục thước.

Lâm Viết Hùng nghe Bạch Két giảng giải lòng thấy say sa, tưởng mình lạc vào cảnh mộng ảo.

Tiếp đó, Bạch Két bắt đầu chỉ vào các mô hình trên vách đá có vẽ các huyệt đạo để cho Lâm Viết Hùng tập luyện.

Ròng rã hơn một tuần, Bạch Két và Lâm Viết Hùng ở luôn trong Hàn Băng động lúc nào ăn uống hoặc nghỉ ngơi mới rời khỏi nơi đây.

Sự tận tâm của Bạch Két Cung chủ làm cho Lâm Viết Hùng thấy vô cùng cảm mến. Chàng đã mang ơn sư phụ, bây giờ chàng lại mang ơn sư tỷ nữa. Biết bao giờ chàng mới giết được tên phản đồ Phan Thọ An để đền đáp ơn huệ của sư môn.

Bạch Két thấy Lâm Viết Hùng đã luyện thành thục Nhất Dương Chi, nên bảo chàng:

- Sư đệ! Trong Huyền Môn Chương Pháp còn có một môn võ nữa gọi là Công Thủ Chương.

Môn võ này do Châu Bá Thông trước kia viết ra, nhưng ít ai học được.

Bởi vậy môn võ này thất truyền trong giang hồ. Mãi cho đến nay gia phụ ta mới tìm thấy. Ta muốn đem ra để sư đệ tập luyện.

Lâm Viết Hùng hỏi:

- Môn võ này có gì khó khăn?

Bạch Kết Cung chủ nói:

- Đây là một lối võ đặc dị vừa công vừa thủ cùng một lúc. Thường tình trong võ thuật thì công là công, thủ là thủ. Nhưng ở đây người xử dụng môn võ này trong lúc công có thể thủ và trong lúc thủ có thể công. Tóm lại, môn võ này luyện một người thành hai người.

Lâm Viết Hùng nghe nói thích thú, nói:

- Xin sư tử chỉ cách cho tiểu đệ tập luyện xem sao?

Bạch Kết Cung chủ nói:

- Trước nhất, sư đệ hãy ngồi xuống, tay mặt vẽ vòng tròn, tay trái vẽ hình vuông.

Hai tay vẽ cùng một lúc xem sao?

Lâm Viết Hùng tuân lời, ngồi xuống hai tay vẽ dưới mặt đất, nhưng không thể nào được.

Khi tay mặt vẽ hình tròn thì tay trái cũng vẽ hình tròn. Tay mặt vẽ hình vuông thì tay trái cũng vẽ hình vuông.

Bạch Kết Cung chủ thấy thế cười lớn:

- Sư đệ thấy cha! Một người khó làm thành hai người.

Nhưng đây chỉ mới là phương pháp đầu tiên tập cách phân tâm mà thôi.

Trong lúc luyện tập còn biết bao nhiêu khó khăn nữa.

Lâm Viết Hùng le lưỡi:

- Việc này khó mà tập luyện được.

Bạch Kết Cung chủ nói:

- Muốn tập môn võ công này đòi hỏi con người phải vô t, trong trạng thái không để ý đến việc gì cả. Trước kia, Châu Bá Thông là một con người vô t, suốt đời chỉ biết có vui cười hài hước, nên ông ta mới chế ra môn võ công này.

Lâm Viết Hùng hỏi:

- Sư tử luyện được môn võ này chứ?

Bạch Két Cung chủ gật đầu:

- Đối với ta không khó gì cả!

Vừa nói, nàng vừa đưa tay vẽ hai cái hình cùng một lúc. Tay mặt hình tròn, tay trái hình vuông. Rồi đổi qua tay trái hình tròn, tay mặt hình vuông.

Lâm Viết Hùng kinh ngạc. Tất cả những môn võ công dùng cả thông minh và khổ nhọc chàng đều luyện được dễ dàng, nhưng đối với môn võ này chàng thấy khó khăn không thể tả.

Trong hai ngày, chàng cố gắng bỏ hết mọi suy tư trong người chàng để vẽ hai cái hình vuông tròn cùng một lúc, nhưng cố gắng tới đâu cũng chỉ được phần nào. Hình tròn không tròn, hình vuông không có góc nhọn.

Chán nản quá, Lâm Viết Hùng mới nói với Bạch Két:

- Thời gian không cho phép tiểu đệ ở đây tập luyện mãi. Kỳ hạn với gia sư chỉ có hai năm mà nay đã mất hơn một năm rồi. Thù nhà cha trả, ơn sư môn cha báo đền, làm sao tiểu đệ có thể vứt bỏ tâm tư để luyện môn chương pháp này.

Bạch Két Cung chủ nói:

- Luyện được hay không là tùy lòng tiểu đệ. Còn như võ công của tiểu đệ ngày nay cũng đủ gánh vác trọng trách của gia sư giao phó rồi! Nếu sư đệ muốn rời khỏi ơn thì cứ tự tiện.

Lâm Viết Hùng hơn hờ như mở cờ trong bụng. Vào Huyền Môn Cung võ công chàng đã vọt lên một mức không thể nào tưởng được.

Chàng háo hức đi báo thù và chu toàn lời hứa với sư phụ chàng.

Bởi vậy, chàng tỏ ý cảm ơn nàng Cung chủ Bạch Két và xin phép nàng rời khỏi sư môn